JYX
JYVÄSKYLÄN YLIOPISTO
UNIVERSITY OF JYVÄSKYLÄ

This is a self-archived version of an original article. This version may differ from the original in pagination and typographic details.

Author(s): Kostiainen, Emma; Rautiainen, Matti

Title: Ohikiitäviä keskusteluja

Year: 2019

Version: Published version

Copyright: © Kirjoittajat & Jyväskylän yliopisto, 2019.

Rights: CC BY 4.0

Rights url: https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/

Please cite the original version:

Kostiainen, E., & Rautiainen, M. Ohikiitäviä keskusteluja. Ruusupuiston kärkiuutiset, (2). https://peda.net/jyu/ruusupuisto/uutisarkisto/2-2019/4

Ruusupuiston kärkiuutiset

KASVATUS- JA KOULUTUSUUTISIA JYVÄSKYLÄN YLIOPISTOSTA

Ohikiitäviä keskusteluja

Ruoho on tunnetusti vihreämpää aidan toisella puolella ja tähän vuodenaikaan pikemminkin lumi on valkeampaa. Joka tapauksessa aina parempaa – ainakin jos silmiin ja näkemäänsä on uskominen, eikä silmä valehtele. Entä kuinka käy, jos suljet silmäsi ja luotat korviisi? Kannattaa kokeilla, sillä pääset mukaan yhteisösi ohikiitäviin keskusteluihin.

Ohikiitävä keskustelu on sanansa mukaisesti tovi, jossa lähelläsi viriää kiinnostava juttu, jossa olet tavallaan osallinen, mutta oikeasti et ole. Keskustelussa on siis jotain, josta kiinnostut ja joka jollain tavalla koskettaa sisäistä maailmaasi. Toisaalta olet silti ulkopuolinen, koska et ole itse osa keskustelun sisältöä. Tyypillisiä ohikiitäviä keskusteluja ovat muun muassa junassa kovaan ääneen työasioistaan, etenkin niiden epäkohdista, puhuvan matkustajan juttelu tai kaupassa isoa karamellipussia kärttävän lapsen ja tämän vanhempien välinen keskustelu. Tämänkaltaisissa hetkissä olet ohikiitävän keskustelun viemää.

Syön Ruusupuiston lounasravintolassa kalakeittoa. Yleensä lounastan työkavereideni kanssa, mutta nyt aikataulut eivät menneet yksiin ja syön itsekseni. Ympärilläni on kasvoiltaan tuttuja ja joitakin ihan tuntemattomia. Vieressäni istuvat keskustelevat papujen ylitarjonnasta lounaslinjastolla. Yhdellä vieruslounastajallani alkaa piipata. Hän nousee ja lähtee. Hetken kuluttua hän palaa lautasellaan höyryävä burgeri. Muut katsovat annoskateellisina ja sanovat seuraavan kerran itsekin repsahtavansa burgeriin. Toisellakin piippaa. Hän nousee, mutta ei lähde mihinkään. Tepastelee vain hetken paikoillaan, katsoo ranteeseensa, istuu alas ja jatkaa syömistään. Tuntuu olevan seuralaisten mielestä aivan normaalia, ja keskustelu kääntyykin prinssi Williamin sormukseen. Loogista ja ehkä vähän logististakin, sillä on hyvä saada askelia talteen tasaisesti pitkin päivää. Selkäni takana piippaa. Kiinnostaisi kovasti, mutta en tohdi kääntyä katsomaan. Kuulen piippauksen jälkeen valtaisan keskustelun sorinan ja naurunremakan. Huudahdellaan estottomasti ääneenkin: ”Näytä, näytä!” Rempseys melkein tarttuu itseenikin. Olikohan se jokin hauska tekstiviesti, WhatsApp, Messenger tai jokin muu, piippaako Tinder? Piristyn ja hymyilen.

Istun työpaikan portaikossa ja odotan vieraita. Vilkuilen hetken omaa puhelintani, mutta eipä aikaakaan, kun katse on jo livahtanut parin metrin päässä olevaan tablettiin ja siellä pyörivään jännityselokuvaan. Harmi, että katsoja vaihtoi mukavampaan paikkaan ja lyhytelokuvan ratkaisu jäi osaltani näkemättä. Lämmitetyn paikan valtasi pian ryhmä kahvittelijoita, joista yhtä piinasi merkittävä kysymys ”Onko Kuopion yliopisto iso?” Viis siitä ajattelen, kun siirryn hetkeksi nostalgisiin lapsuusmuistoihin Kuopion torille, tarkemmin Hanna Partasen munkinmyyntikojun edustalle. Teki mieli käydä kiittämässä kahvittelevaa ryhmää viikon voimaannuttavimmasta hetkestä, mutta en ennättänyt. Keskustelu omien vieraiden kanssa odotti.

Oheiset otteet olivat autenttisia kuvauksia ajatushautomo *Ohikiitävät keskustelut* järjestämästä helmikuisesta työpajasta, jossa innovoitiin työyhteisöjen uusia innovatiivisia toimintatapoja. Sen yhtenä uutuustuotteena syntyi osallistuva keskusteluloikka -metodi. Se on yksi tutkivan oppimisen muoto. Osallistuvassa keskusteluloikassa tutkimisen perusta on kyvyssä innostua ja antaa itselleen mahdollisuus löytää uutta. Metodi pohjautuu Astrid Lindgrenin teoriaan nuuskimisesta. Keskusteluloikassa on kuitenkin kyse puhtaasti henkisistä ja intellektuaalisista loikista. Näin se eroaa alkuperäisestä, ruotsalaisen toimintatutkimuksen pioneerin Pippi Långstrumpin kehittämästä versiosta radikaalisti. Metodille on jo nyt povattu suurta suosiota. Se sopii erityisesti niille, jotka ovat kiinnostuneita muiden ajatuksista, mutta eivät halukkaita jakamaan omiaan.

Emma Kostiainen ja *Matti Rautiainen*

Emma Kostiainen ja Matti Rautiainen ovat lehtoreita ja ihmettelijöitä Jyväskylän yliopiston opettajankoulutuslaitoksella. Kun nämä savolaiset aloittavat viäntämisen mistä tahansa asiasta ja varsinkin asian vierestä, heitä ei meinaa saada lopettamaan. Nämä vuoden 1969 hedelmät organisoivat tänä vuonna seminaarisarjaa ”Sata vuotta suomalaisen opettajankoulutuksen tiellä”. Olkaa kuulolla tai ainakin varuillanne.

Lähetä palautetta
kirjoittajille: emma.kostiainen@jyu.fi tai matti.a.rautiainen@jyu.fi

Kuvat: Martti Minkkinen

Edellinen | Palaa pääsivulle

0 kommenttia